

„LEW”

GRZEGORZ
PECUCH
RZEŹBA

M A R Z E C — 1975 — M A R Z E C
M U Z E U M W N O W Y M S Ą C Z U

GRZEGORZ PECUCH jest profesorem rzeźby w szkole artystycznej Antoniego Kenara w Zakopanem. W tej samej szkole przed laty sam się uczył, sprowadzony tutaj ze wsi Florynka przez ojca. W pokoju Pecucha stoją rzeźby niewielkich rozmiarów: z gruszy, olchy, sosny lub dębu. Niektóre pomalowane są na niebiesko lub czerwono, inne są połączeniem różnych gatunków drewna — jasnego i ciemnego.

Pecuch lubi kolor i mimo wielokrotnie słyszanych od kolegów artystów opinii, że rzeźba winna być robiona w drewnie naturalnym, stara się tę naturalną fakturę zmienić. Oczywiście uzależnia to od gatunku drewna, od tego czy jest to dąb, grusza czy olcha. Dawniej rzeźbił w kamieniu i robił ceramikę, ale naprawdę „czuje” drewno. Kiedy w dzieciństwie żyje się wśród lasów, to jasne, że jest się z drewnem organicznie związanym.

Pecuch umie widzieć. I tak zwykły, przez nikogo niezauważony pień, powalony przez wiatr na drodze, popękany od deszczu staje się dla niego rzeźbiarskim problemem.

Ciekawość pcha go naprzód. Ciekawość wszystkiego: materii, formy, przyrody. Dociekliwość każe mu odejść od czystego realizmu. Chce rozdrzeć materię i zajrzeć do środka. Jak lekarz, który by poznać chorego musi zajrzeć do wnętrza człowieka, tak on musi dotrzeć do samej istoty materii z której tworzy. Potrafi odtworzyć rzecz realistycznie, ale to sprawa zbyt łatwa. Satysfakcję daje mu dopiero poszukiwanie czegoś nowego.

W istocie, jeżeli spojrzeć na dużą rzeźbę Pecucha „Las”, to można w niej odczuć i wierzchołki drzew, choć drzew w niej nie ma, ani liści nie widać. To samo w „Dziku”, który mimo swych dużych rozmiarów jest przecież bardzo poetycki i tchnie gąszczem leśnym.

Nie można odmówić słuszności Pecuchowi gdy twierdzi, że skoro poecie wolno używać metafor poetyckich, to czemu by nie wolno tego robić rzeźbiarzowi.

Jego upór, ciekawość i odwaga artystyczna pchają go do eksperymentu. Rezultatem są często dzieła sztuki pełne poezji, świeże i nowoczesne. Pecuch nie powiedział jeszcze wszystkiego co ma do powiedzenia, jeszcze jest w stadium poszukiwań, a poszukiwanie nie zawsze daje, jak wiadomo, pełną i dojrzałą sztukę. Niektóre rzeźby Pecucha są bardzo poetyckie, a jego stała chęć poznania materii do jej ostatecznych granic, chęć wydarcia wszystkich tajemnic drewna daje ciekawe efekty.

UDZIAŁ W WYSTAWACH

Wystawy krajowe — indywidualne:

1. Zakopane — Klub ZPAP — rok 1958
2. Zakopane — MPiK Dom Turysty — rok 1962 •
3. Zakopane — BWA — rok 1963
4. Zakopane — BWA — rok 1967
5. Rzeszów — BWA — rok 1969
6. Przemyśl — Biblioteka i Czytelnia Miejska — rok 1969
7. Warszawa — Galeria Rzeźby — rok 1971
8. Gorzów Wielkopolski — Muzeum — rok 1971
9. Gorzów Wielkopolski — Zakłady Jedwabnicze — rok 1971 •
10. Gorzów Wielkopolski — Klub MPiK — rok 1971
11. Kostrzyń nad Odrą — Klub Oficerski — rok 1971
12. Opole — BWA — rok 1972
13. Kłodzko — BWA — rok 1972
14. Gorlice — Dwór Karwacjanów — rok 1974

Wystawy krajowe — zbiorowe:

1. Eliminacyjny Pokaz Rzeźby — Kraków — rok 1957
2. Wystawa „Drzwi otwarte” — Zakopane — rok 1958
3. Wystawa „Sztuka użytkowa” — Zakopane — rok 1959
4. Wystawa Młodej Plastyki — Sopot — rok 1959
5. Wystawa Okręgu ZPAP — Zakopane — rok 1959
6. XV Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Radom — rok 1959
7. Wystawa Rzeźby Okręgu ZPAP — Zakopane — rok 1960'
8. Wystawa „Rzeźba Polska 1945 - 1960” — Warszawa — rok 1960
9. XVI Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Radom — rok 1960
10. Wystawa Sztuki Ludowej — Kraków — Muzeum Etnograficzne —
rok 1960
11. Wystawa Okręgowa ZPAP — Zakopane — rok 1961
12. Wystawa „Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL” — Warszawa —
rok 1962
13. Wystawa zorganizowana przez CPLiA w czasie FIS — „Sztuka i Rę-
kodzieło Podhala” — Zakopane — rok 1962
14. Wystawa Okręgu ZPAP — „50 lat plastyki zakopiańskiej” — Zakopane
— rok 1962
15. Wystawa „50-lecie ZPAP” — Zakopane — rok 1963
16. Okręgowa Wystawa ZPAP — Zakopane — rok 1963
17. Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Bielsko Białe — rok 1963
18. Wystawa Okręgu ZPAP — Zakopane — rok 1964
19. Wystawa darów dla Galerii Miejskiej — Zakopane — rok 1964
20. Wystawa „20 lat PRL w twórczości plastycznej” — Zakopane — rok 1964
21. Wystawa Okręgu ZPAP — Zakopane — rok 1965
22. Ogólnopolska Wystawa Plastyki — Radom — rok 1965
23. Ogólnopolska Wystawa „20 lat PRL w twórczości plastycznej” -
Warszawa — rok 1965

24. Wystawa grupy plastyków nauczycieli — Galeria Pegaz — Zakopane,
— rok 1965
25. Ogólnopolska Wystawa „Przeciw Wojnie” — Lublin — rok 1966
26. Wystawa darów dla Galerii Miejskiej — Zakopane — rok 1966
27. Wystawa Grupy XI — Zakopane — rok 1966
28. Ogólnopolska Wystawa „Rzeźba Młodych” — Kraków — rok 1966
29. Wystawa Plastyki „Milenium” — Radom — rok 1966
30. Wystawa Okręgu ZPAP — Zakopane — rok 1966
31. Wystawa Grupy „14” — Zakopane — rok 1967
32. Wystawa Grupy „14” — Kraków — rok 1967
33. Ogólnopolska Wystawa Rzeźby — Warszawa — rok 1967
34. Wystawa „50 lat Wielkiego Października” — Radom — rok 1967
35. Wystawa „Grupy Zakopiańskiej” — Zakopane — rok 1968
36. Plenerowa Wystawa Rzeźby — Kraków — Nowa Huta — rok 1968
37. Wystawa absolwentów Państwowego Liceum Technik Plastycznych
„XX-lecie Państwowego Liceum Technik Plastycznych” — Zakopane
— rok 1968
38. Wystawa Okręgu ZPAP — Zakopane — rok 1970
39. III Ogólnopolska Wystawa Rzeźby — Warszawa , , Z a c h ę t a ” — r o k 1971
40. Wystawa Okręgu ZPAP — Zakopane — rok 1972
41. Wystawa Okręgu ZPAP — Zakopane — rok 1973
42. 9 Salon marcowy — Zakopane — rok 1971
43. Rzeźba kameralna — Sopot — rok 1974

Wystawy zagraniczne:

1. „Sztuka P o d h a l a ” — Nowy York — rok 1960
2. „Sztuka Podhala” — Waszyngton — rok 1960
3. Międzynarodowa Wystawa Rzeźby w Hadze — rok 1965
4. „Polska Sztuka Stosowana” — Wiedeń — rok 1967
5. Wystawa rzeźby — Budapeszt — rok 1967
6. Wystawa rzeźby — Praga — rok 1967
7. Wystawa rzeźby — Berlin — rok 1967
8. Wystawa rzeźby — Bratysława — rok 1967
9. Wystawa rzeźby — Sofia — rok 1968
10. Wystawa rzeźby — Rio de Janeiro — rok 1973
11. Wystawa rzeźby — Svea Gallerie — Sztokholm — rok 1973
12. Wystawa rzeźby — Wiedeń — rok 1974

Ważniejsze realizacje:

- Rzeźby w drewnie w „Domu Turysty” w Zakopanem
- Pomnik w granicie w Ujściu Gorlickim ku czci Poległych w walce z okupantem Partyzantów GL i AL, ochotników Armii Radzieckiej i Wojska Polskiego z Łemkowszczyzny 1939 - 1945 r.

- Rzeźby do filmu „Faraon”

Prace znajdują się w zbiorach Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Muzeum Narodowego, Muzeum Tatrzańskiego oraz prywatnych w kraju i za granicą.

„SAMIEC“

„LAS”

„NA CZATACH"

„NIEDŹWIEDZICA”

SPIS PRAC:

1.	ŁEMKO	drewno	— wysokość	100 cm
2.	DZIK	drewno	— wysokość	110 cm
	(własność Muzeum Tatrzańskiego)			
3.	LAS	drewno	— wysokość	120 cm
4.	ARGUMENTACJA	drewno	— wysokość	37 cm
5.	ISTNIENIE	drewno	— wysokość	38 cm
6.	KURA	drewno	— wysokość	45 cm
7.	OGRODNIK	drewno	— wysokość	61 cm
8.	MŁODOŚĆ	drewno	— wysokość	67 cm
9.	WERNYHORA	drewno	— wysokość	60 cm
10.	POD REGLAMI	drewno	— wysokość	50 cm
11.	KOBIETA	drewno	— wysokość	100 cm
12.	STARY KOŃ	drewno	— wysokość	38 cm
13.	KRATERY	drewno	— wysokość	50 cm
14.	NA CZATACH	drewno	— wysokość	67 cm
15.	ZAGADKA	drewno	— wysokość	80 cm
16.	ŚWIAT	drewno	— wysokość	61 cm
17.	LEW	drewno	— wysokość	50 cm
18.	NIEDŹWIEDZICA	drewno	— wysokość	68 cm
19.	NATURA I CZŁOWIEK	drewno	— wysokość	78 cm
20.	KOMPOZYCJA	drewno	— wysokość	40 cm
21.	PEGAZ	drewno	— wysokość	57 cm
22.	ORZEŁ	drewno	— wysokość	56 cm
	(własność Muzeum Tatrzańskiego)			
23.	WIOSNA	drewno	— wysokość	71 cm
24.	SAMIEC	drewno	— wysokość	49 cm
25.	DRZEWO ŻYCIA	drewno	— wysokość	74 cm
26.	MACIERZYŃSTWO	drewno	— wysokość	90 cm
27.	ŚPIEWAK	drewno	— wysokość	80 cm
28.	AUTOPORTRET	gips patynowany	— wysokość	57 cm